

Halasi Tükör

III. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

MEGJELENIK KÉTHETENTE, PÉNTEKEN • ÁRA: 5,- Ft

KISKUNHALAS, 1989. AUGUSZTUS 18.

SZOMORÚ REALITÁS

Tovább tart az időskorú lakosság elszegényedése

Feszítő gondok, szűkös anyagi támogatási lehetőségek – így summázta *Gép Károlyné* a tanács egészségügyi osztályának csoportvezetője év elején a nyugdíjas lakosság helyzetét Halason. Akkor annak a reményének is hangot adott, hogy reméli kapnak pénzt arra, hogy a rászorult időseknek minél többet tudjanak segíteni.

Azóta eltelt több, mint fél esztendő. Hogyan áll most a helyzet? – ezzel kerestem fel a szociális ügyek csoportját. *Szénási Sándor* főelőadó az alábbiakról tudott számot adni: – Összességében az állapítható meg, hogy az eltelt jó fél év alatt tovább romlott az idősebb korosztályok anyagi helyzete, megélhetési lehetősége. Mintegy hatezer nyugdíjas korú él a városban és vonzáskörzetében, ezek közül 4200-ról van több, kevesebb információ. Év elején 10 millió kétszáz ezer forint áll rendelkezésünkre, a különböző segélyezésekre, ezt évközben további 1,4 millióval megemelték. Nem titkoljuk, további támogatási összeget is várunk

még. Egyre nehezebb ennek a szétosztása, ugyanis havonta növekszik a segélyezésre várók köre. Rendszeres havi segélyben kétszázhusz idős részt veszünk, itt ezerszáz forinttól egészen háromezerhatszáz forintig terjed a segély összege. Idén eddig ezen a címen csaknem negyemilliót utaltunk ki.

Az úgynevezett rendkívüli segélyt kérelemre folyósítjuk. A megemelt gyógyszeráraktól a tüzelő beszerzéséig minden indokolt címen igyekszünk a vékonypénzű nyugdíjasokon valamit segíteni. Kialakítottuk a negyedévenkénti elosztás rendszerét. Tavasszal csaknem ötszázat jutottak így személyenként ezeröttszáz forint-hoz. Az évközi plusz juttatás tette azt lehetővé, hogy a nemrég elbíralt második félévi segélyek során 315 személy már két-két ezer forintot vehetett fel. Ezen a címen eddig csaknem másfél milliót fizettünk ki. Egyedi kérelemre van még további negyven idős, ezekhez nem számítottam a menekülteket és az egyéb rászorulókat, akiket nem a mi csoportunk

próbál meg segíteni.

Ami a legnagyobb változást jelenti, hogy a szociális étkeztetést kérők száma rövid idő alatt megnégyszereződött! A részben- vagy teljesen ingyen biztosított ebéd iránt akkora az igény, hogy jelenleg nem tudjuk kielégíteni. E szolgáltatásunk révén egyre több idős juthat legalább naponta egyszer meleg ételhez. Mivel hálózatunk emberei kerékpárral, kismotorral hordják ki az ebédet, ezért csak a városban élők ilyen kérését tudjuk kielégíteni, a tanyán élők egyelőre hiába kérnek hasonlót. A becslések szerint öt-hat autó kellene a folyamatos ellátáshoz. Erre egyelőre csak gondolni tudunk, nincs rá fedezet. Az étkeztetésre idén egymilliót fordítottunk.

Mindezek ellenére bátorítunk mindenkit, aki úgy érzi, szüksége van rá, ezentúl is bátran forduljon hozzánk, mert minden jogos igényt teljesítünk. A legrászorultabbak évente két – esetleg három esetben is kaphatnak segélyt – amíg futja a pénzünk.

Horváth Róbert

Megújul az orvosszálló

A megye által biztosított három millió forintból átépítik a városi kórház orvosszállóját. A 15 szobából és közös mellékhelyiségekből (társalgó, konyha, fürdőszoba, WC stb) álló épület állaga leromlott és jellegénél fogva sem szolgálta – a mai kor szintjén – lakói kényelmét. Most ugyanazon az alapterületen – közfalak áthelyezésével és más műszaki megoldásokkal – a kórház műszaki szakemberei 12 db egy szoba összkomfortos lakást alakítanak ki. A munkálatok várhatóan ez év októberére fejeződnek be.

Mint *dr. Kövecz Gyula* kórház-igazgató elmondta, a létesítmény átadása után – némelyest – enyhülnek az intézmény szakemberutánpótlási gondjai. Lehetőség nyílik orvosházaspárok letelepítésére. Sokuk eddig csakis azért nem vállalt Halason munkát, mert nem tudtak részükre megfelelő lakáskörülményeket biztosítani. Márpedig hozzáértő kezek nélkül a drága műszerek nem szolgálják (szolgálhatják) a beteg-ellátást. Jelenleg mintegy 23 orvosra lenne szükségünk, elsősorban a diagnosztikai osztályokon.

Az igazgató örömmel újságolta, hogy a legutóbbi állásajánlásra (amely már lakásmegoldást is kilátásba helyezett) a korábbi évekhez képest, jóval nagyobb volt az érdeklődés. Példaképp említette a gyermekosztályt, ahol a három meghirdetett munkahelyre kilenc jelentkező küldött be pályázatot. Ugyanakkor elismerte, hogy a 12 lakás nem old meg minden problémát. Az utánpótlás biztosítása érdekében – hosszabb távon – további anyagi forrásokra, újabb beruházásokra van szükség.

Kovács Pál

Mi újság?

Szabó Ferenc felvétele Nyugat-Berlinben készült. Az újságosstandon Playboy még van bőven, viszont Halasi Tükörből a képen látható az utolsó példány.

KÁLVÁRIA EGY MŰTÉT KÖRÜL

Gitta jól van

Álmomban sem gondoltam volna, hogy ekkora vihart kavart lapunkban december 22-én megjelent írásom, melyben *Bakos Gittának* az NSZK-ban történő műtétjéhez kérek anyagi segítséget olvasóinktól. Nem részletezhetem a rengeteg vádat, szóbeszédet, ami nemcsak a családot, de engem is ért bőven, de azt biztosan állíthatom, hogy sokkal többen voltak azok akik segítettek, mint akik ellenzték s próbálták lebeszélni még azt is aki adakozni szándékozott.

Miért késett az engedély?

Január elején Gitta édesanyja sírva telefonált, s elmondta, hogy az ígért engedély a gyűjtők részére nem érkezett meg, de még a kérelmet is visszakapta az Egészségügyi Minisztériumtól, mert nincs megjelölve, hogy a munkahely, család, szakszervezet mennyit ad.

Ez volt az az időszak mikor úgy éreztem segítenem kell a továbbiakban is. Gyakorta meglátogattam a családot, láttam a kétségbeesett kislányt, tudtam azt is, hogy ha néhány hónapon belül nem lesz meg a műtét, Gitta a rohamos egészségromlás következtében egy

életen át tolókcsihoz lesz láncolva. Azonkívül ott volt Gitta négyhónapos kistestvére is, s az édesanyja nehezen tudott mozdulni az emeleti lakásból, hiszen egész napját elfoglalta a gyerekek körüli teendő.

Gitta hallatlan akaraterővel készítette testét egy önextenziós készülékben a műtéthez, intenzívebben tanulta a német nyelvet, készült az iskolai órákra, édesanyjának bámulatos gyorsasággal pulóvert kötött, dajkálta kistestvérét.

Egy hónap haladék

Nem maradtam tétlenül, szívesen vállaltam volna a további ügyintézés örömeit, bosszúságait is. Először *dr. Szentessy Istvánnak* az Egészségügyi Minisztérium osztályvezetőjének telefonáltam, kértem még egy hónap haladékot, a Halasi Hírekben újabb cikket írtam Gittáról. A pénz szaporodott a számlaszámra, január végéig beérkezett 340000 Ft, ezt már ráírtuk a kérelemre, ezenkívül a Megyei Vöröskeresztől egy hétig tartó nagyon komoly telefonos harc árán, de sikerült hetvenezer forintot kapni. A halasi Vöröskeresztnél nincs pénz, próbálkozzam Kecskeméten, kaptam az információt.

1988 októberében írtak egy kérelmet a megyei titkárhoz.

A pénz gyűlt a tanács számlájára, amit *Posztpisz Józsefné* a városi tanács pénzügyi osztályának előadója soron kívül intézett az OTP-vel. Ő kiemeltedően lelkes támogatója volt ennek az ügynek, s velem együtt hitt abban, hogy megoldjuk a másoknak reménytelennek látszó problémát.

Vissza tudtuk már küldeni a kérelmet a minisztériumba a 430000 + 70000 Ft-nyi összeg megjelölésével (ebben a közös pénzben volt Gitta édesapjának 20000, édesanyjának 9000 Ft-ja a csekkszámára befizetve). A Társadalombiztosítási Főigazgatóság 150000 forinttal kiegészítette az összeget, így megvolt a műtétre a pénz. Aztán már február 6-án megjött a gyűjtők részére az engedély is, melyet *Posztpisz* folyamatosan postázott a vállalatoknak, intézményeknek, brigádoknak, miközben egy listára felvette minden egyes adakozó nevét és adományát az utolsó fillérig.

A MALÉV példátlan segítsége

Megtudtuk, hogy a MALÉV felajánlást tett, ingyen jegyet

biztosít a gyermekek külföldön történő gyógykezelése alkalomával a kisérenek is. *Gruber Margittal* a MALÉV ügyintézőjével tartottam a kapcsolatot, kértem, hogy intézze el valahogy ha lehet, hogy Gittáékat valamilyen járművel vigyék el a frankfurti repülőtérrel a több mint 100 kilométerre lévő klinikáig. Ő beszélt a frankfurti kirendeltséggel, örömmel értesített, minden rendben van, csak közöljük az indulás időpontját.

Ezután közölte Gitta kezelőorvosa, hogy visszafelé a klinikáról Gittát csak mentő viheti a repülőtérre, ehhez a professzor ragaszkodik de több mint tízezer forint a mentő szállítási díja, amit induláskor helyben fizetni kell. (Nem tízezer volt, hanem huszonhét-

ezer.) Szükség volt még a kiséró részére kb. hatvanezer forintra, a család ismerőse nyevenezret adott volna kölcsön, de indulás előtt visszalépett, így a soltvadkerti Takarékszövetkezet kiskunhalasi kirendeltsége tekintettel a rendkívüli eseményre 50000 Ft személyi kölcsönt biztosított két évi részletfizetésre 21%-os kamattal.

Az illetékes Társadalombiztosítási Igazgatóság, az EÜ Közlöny szerint az utazás előtt készpénzben biztosítja az utazási költséget. Kérésre előbb az édesanyja próbálkozott, telefonon jelezte, hogy már csak a klinika fogadási dátumára várunk, s ha a MALÉV átvállalja az utazás költségeit, akkor legalább a mentőszállí-

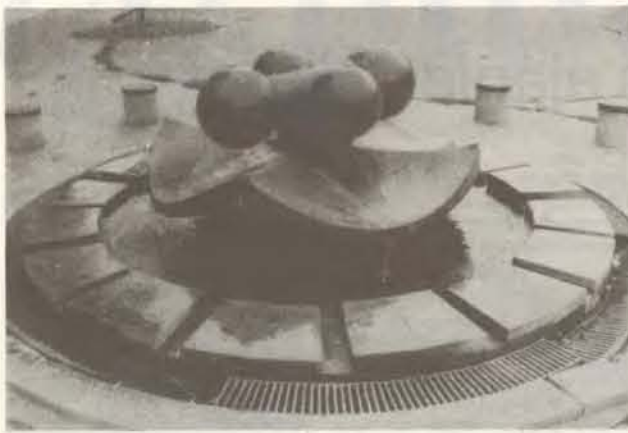
tásra adjanak pénzt. Baján az igazgatóság elzárkózott, mert ha az édesanyja a posta dolgozója, akkor Szegedtől kérje, Szeged viszont elhárította azt, hogy oda csak a Csongrád megyeiek tartoznak. Nem hagytam annyiban a dolgot, telefonon, de csak az igazgatóval voltam hajlandó beszélni, hivatkoztam a közlönyre, végül is a bajai és szegedi Társadalombiztosító igazgatói meg egyezve öt-öt ezer forintot küldött Gitta nevére, kedves sorok kíséretében.

Megjött végre a klinika fogadó dátuma, ekkor az OTP igazolást adott, hogy Gitta részére 496948 Ft gyűlt össze a számlán. Ezzel az igazolással mentek az EÜ Minisztériumba, onnan az engedéllyel a Magyar Nemzeti Bankhoz, a valutáért. Április 9-én Gitta és édesanyja a MALÉV járatán elutazott, a műtétre 19-én került sor.

Mindez amit leírtam csak töredéke annak a kálváriának ami ezzel járt. Például a mentő. Azt szerettem volna ha Gittáért halasi mentő megy a ferihegyi repülőtérre. Am kiderült szó sem lehet róla, a szabályok szerint csak pesti mentő hozhatja haza a kislányt. Megkaptam az irányító központ számát, azt mondták, érkezés előtt két nappal szóljunk. Margittával megbeszéltem ő kéri a mentőt, ő tudja mikor hová érkezik a repülőgép. Gittáék ér-
(Folytatás a második oldalon.)

Moha lepi, nem ragyog...

Szökőkút – a vizet magasra lövelő díszkút. (Magyar értelmező kéziszótár.)
Nem tudom hány szökőkút van Halason, de az a kettő, a Lenin téri és a Semmelweis téri, nem válik díszere a városnak.
Pedig a megoldás oly egyszerű: rendszeres takarítás, karbantartás! S mielőtt az illetékes elvtárs azt válaszolná, (ami egy

korábbi tanácsülésen már elhangzott), hogy a halasi víz magas vastartalma szennyezi szökőkútjainkat, ne higgyünk neki.
A vasoxidhidrát legfeljebb barnásvörös elszíneződést okoz. Amiről én szólok az szemét, kosz, moha...
Kép – szöveg: Ferincz János

Nem lesz lakótelep a Sóstónál?

Legalábbis erre enged következtetni az a levél, amelyet a Kiskunhalasi lakóingatlanalakító és közvetítő kft küldött a tanács-hoz Horváth Ferenc ügyvezető igazgató aláírásával.
A drámai hangvételű levélben többek között arról van szó, hogy a KUNÉP sóstói mintalakótelep kezdeményezése miatt bukott meg. Idézet a levélből: „Az elmúlt hetekben a sóstói telekialakítási elképzeléseinket több oldalról is támadás érte. Ezek egy része szándékos volt, más része valószínűleg nem. A szándékosan ellenkezők az érintettek azzal, hogy vagy nem akarják eladni a földjüket, vagy pedig igen borsos áron válnának meg tőle... A probléma áradatát

a műszaki osztály által kiadott határozat indította el, mely szerint feloldásra került az elidegenítési és építési tllalom...”
A levél arra is választ keres, hogy vajon kik miatt bukott meg a kezdeményezés? Idézet a levélből: „...Ügyünk, mely a városé is, – hisz a Tanácsülés mondta ki a határozatot – most elbukik, de biztos vagyok abban, hogy ezért mindannyian felelősséggel tartozunk. A felelősség azonban nem lehet kollektív, azokat nevesíteni szükséges. Nem engedhető meg, hogy a jelenlegi ellenzők, akik a koncepciót elsősorban támadták ne viseljék valamikor is könyvelmőségük nyílt bélyegét.” Arra a kérdésre, hogy

ezzel mit veszített a város a levél következő – nagyon figyelemre méltó – adatot tartalmazza. „Elesik Kiskunhalas mintegy 80 millió forintot fejlesztési támogatástól.”
Tételezzük fel, hogy ez így van, akkor valóban elgondolkodtató dolog, és tenni kéne valamit. Tekintettel arra, hogy mi is felelősnek érezzük magunkat ez ügyben teszünk egy javaslatot. Azt javasoljuk, hogy valamennyi érintett fél szánjon rá némi időt, és üljön le egy asztalhoz megbeszélni a további teendőket. Mi szívesen közvetítünk az ügyben a nyilvánosság előtt. De még mielőtt erre sor kerülne, engedjék meg néhány dolgot leszögezni. A dolog-

nak csak akkor van értelme, ha ezt a kft üzleti vállalkozásként kezeli. Ha az al-kuban az érdekeltek egyenrangú félként vehetnek részt. Ha a közérdek kimondását a városi tanács megerősíti, miután kikérte a társadalmi és politikai szervezetek állásfoglalását. Ha bizonyítható a Sóstó ökológiai egyensúlyának megtartása. Nyilván más kritériumok is vannak, de – véleményem szerint – az említett feltételek nélkül hozzáfogni sem érdemes, mert ismételt patthelyzet alakulna ki.
Úgy gondoljuk, hogy a sóstói lakótelep ügyében még további fejlemények várhatók.

(A szerk.)

A SZOCIÁLIS OTTHONI ELHELYEZÉSÉRŐL

Csak akkor, ha a nagy is akarja

Öregszi a nemzet, a társadalomnak egyre több idős, beteg emberről kell (kellene) gondoskodnia. A szociális intézménybe jutást azonban gyakran megnehezítik olyan tényezők, mint a helyhiány, vagy az érintettek önközlése. Persze előfordul az is, hogy a család szeretne megszabadulni a szülőktől, nagyszülőktől, s emiatt siettetni a gondozásba vételt.
– A szociális otthoni elhelyezést elsősorban a beutalandó kérheti – mondja Szénási Sándor, a városi tanács egészségügyi osztályának ügyintézője. – Ebben a kérdésben gyermek, vagy eltartó egyszemélyben nem dönthet. Amennyiben a gondozásra szoruló olyan állapotban van, hogy ügyei vitelére képtelen, úgy a hozzátartozója kérheti a bíróságtól a gondnokság alá helyezést. A gondnokot a gyámhatóság jelöli ki, aki viszont már – indokolt esetben – javasolhatja az intézeti ellátást.
– A rászorultak milyen intézmény-típusokat vehetnek igénybe és mennyi a várakozási idő?
– Legtöbben az időskorúak otthonába pályáznak. Ahová az időseken kívül esetleg más, 18 életévüket elért személyek is bekerülhetnek. A sorbanállási idő általában hat hónaptól egy évig terjed. Előnyösebb helyzetben vannak a hölgyek, mivel a női férőhelyek száma jóval több.
Az elme-szociális és értelmi fogyatékosok otthonába felvételre 18 ill. 16 éves kortól jogosultak a rászorultok. E formánál – szakorvosi vélemény, javaslat figyelembevételével – a megyei tanács a helykielölő szerv. Itt a tullelmi idő igen magas, 7–10 év.
– Bizonyos összeg befizetésével a bejutás gyorsítható-e?

– Nem. Mi kizárólag a rászorultságot vizsgáljuk és az illető anyagi, vagyoni körülményeitől függetlenül intézkedünk. Röviden fogalmazva: a nincstelenség és a gazdagnak egyforma lehetősége van felkerülni a várakozók listájára.
– A gondozottak mennyi ellátási díjat fizetnek és hogyan állapítják meg annak összegét?
– Az időskorúak otthonában a térítés maximálisan 2070, míg az elmebeteg és értelmi fogyatékosok esetében 1470 forint. Az összeg megállapításánál elsősorban a gondozott jövedelméből indulunk ki. De csakis a nyugdíj, vagy járadék 80 százalékáig lehet elmenni úgy, hogy személyenként legalább 400 forint visszamaradjon zsebpénznek. Ha a beutaltnak nyugdíja, járadéka nincs, akkor – a vele történő egységesség alapján – ingatlanára, készpénzére is lehet bizonyos gondozási összeget megállapítani. Aki pedig korábban szociális segélyből élt, annál a gondozásba vétellel a támogatás automatikusan megszűnik. Tehát ő az otthontól ingyenes ellátást kap, plusz 200 forint költőpénzt.

Szénási Sándor elmondta még, hogy a megyében 11 szociális intézmény működik, ebből 7-8 az idősek részére. Befogadó képességük messze elmarad az igényektől, s ez nemcsak megyei, hanem országos gond. Továbbá tájékoztatott arról, hogy a leendő gondozottaknak – a helységét illetően – bizonyos esetekben – van választási lehetőségük. Kérésükre – jöllehet a várakozási idő meghosszabbítása árán – előző lakóhelyükhöz, hozzátartozóikhoz közelebb eső intézménybe kerülhetnek.

Kovács Pál

Az SZDSZ tiltakozása

Az SZDSZ kiskunhalasi szervezete tiltakozik a pártbizottság épületének az MSZMP hasznára történő, tervezett bérbeadása ellen. Tudomásul kell venni, hogy az MSZMP vagyonának döntő részét – halasi pártbizottság épületét is – a párt a magyar nép által megteremtett jövedelemből hasította ki, az a nemzeti vagyonunk része. Az a tény, hogy a párt eddig is hasznolt húzott az állami vagyon kezeléséből, egy pillanatig sem indokolja, hogy a jövőben is így legyen. Követeljük, hogy a felszabaduló helyiségek bérleti díja a tanácshoz folyék be, és a pártbizottság is fizessen bérleti díjat az általa használt létesítményért.

A MSZMP városi bizottság válasza

A pártok infrastruktúrájának ügye az országos ke-rekasztal tárgyalásának témája. Ezen – ismereteink szerint – az Önök országos vezetői is résztvevők. Javaslom, hogy hasznos gondolataikat saját választott vezetőiken keresztül igyekezzenek érvényesíteni.

Együnk virslit

A napokban barátaimmal a sokat dicsért Sóstói strandon kívántunk eltölteni egy kellemesnek induló napot. A kellemes nap kellemetlen élményéről pár szót:
Megéheztünk – fél kettő felé előfordul. A strandon található kettő büfé. Közöttük ideális a munkamegosztás (lévén egy az üzemetelő, ez nem is oly nehéz), az egyik nagy és viszonylag elfogadható árú sörválasztékkal áll a „nagyérdemű” rendelkezésére, a másik – úgy tűnt – harapnivalót és üdítőt kínál. No a gond a harapnivalóval kezdődött, olyannyira, hogy be is rághattunk. A választék – az öt-hatféle sörhöz képest „bőséges”. Volt sajtos melegszendvic 20.– Ft-ért és – KILRVA – virsli 24-ért.
Együnk virslit, strandon ez dukál! Hosszú volt a sor, így nézelődhetett is, aki ráért. Ezt nem kellett volna! Feltűnt, hogy a büfé mélyén egy hölgy – amúgy izlése – főzőkolbász darabokat vág virsli méretűre. Kedves – mondom – adnak a tálalásra is! A formába öntött „főzővirslilob-bászdarabokat” nagyon tisztességesen és pontosan lemérték! A mérőeszköz egy doboz Hórkristály morkkakucor volt. (Hitelesített, rá is van írva, hogy kb. 50 dkg.)
Fizetésre került a sor, a fél kiló főzőkolbászt fizettünk 120.– Ft-ot, félkiló virsli árát! A két „termékfeleség” között emlékeim szerint jelentős az eltérés, nem értelem az egyenleget. Mikor ezt szóvá tettem közölték, hogy – ad. 1. meg van főzve itt a nagy melegben az étel;

– ad. 2. egész nap dolgoznak;
– ad. 3. virsli nincs, ez van, ez az ára, ezt kell szeretni!
A meggyőző érvet hatása alatt megrokkantam. Ez volt, megettük, de nem szerettük. Bizonyíték tehát nincs!
Az affér – és a kioktató hang – nem hagyott nyugodni. Visszaváramlottam, kértem a vásárlók könyvét, olyan jónak és ötletesnek találtam a sztorit főleg mai gazdasági helyzetünkben – hogy meg szerettem volna örökíteni. A vásárlók könyve nem, az üzletvezető előkerült!
Elismerte gondjaimat, de mit tehetne? A virsli elfogyott, a ségény vásárlók nem! Vettek – 6-12 kiló körüli (nem tudni pontosan) – főzőkolbászt, és pusztán jótékonyágból adják el! Na már most ez annyira kis mennyiség, hogy erre nem kell külön kalkulációt készíteni! Akik meg kiadják, azért idegesek, mert dolgoznak! Panaszomat elismeri. Van megoldási javaslatja is:
– Kapok még plusz 40 deka kolbászt, vagy
– menjünk be „oda hátra”, beszéljünk meg,
– este menjek vissza és üljünk le egyet sörözni.
En közöltem, hogy bármelyik megoldás megfelel, ha ezt be-mondják a hangosan beszélőbe, és mindazok, akik sorbanálltak, szabadon, demokratikusan szintén eldönthetnék, mit akarnak!
A javaslatomat nem fogadta „konszenzus”, de mint poént értékelték!
Tessék mondani, poén volt ez?
–sándor-

Szervezett munka

Határidő előtt befejez-dött a hőközpont karbantartása. Kiskunhalas városban 1248 távfűtéses lakás van. A lakások fűtését és megvilágítását biztosító hőközpont éves karbantartására minden évben augusztus hónapban kerül sor. Ekkor általában két hétig szünetel a melegvízellátás. Így tervezték ezt az idén is. A Kommunális Költségvetési Üzem távfűtő részlege értesítette a fogyasztókat, hogy július 31-től augusztus 14-ig karbantartási okok miatt szünetelni fog a melegvíz-szolgáltatás. Hozzászóltunk a kényelemhez, de ezt a kényelmetlenséget igyekeztünk türelemmel viselni. Előkerültek a nagylábasok és fazekak, amelyekben az ősi módon melegítettük a fűdővizet, s számoltuk a napokat, hogy mikor kapjuk vissza eléggé meg nem becsült kényelmünket.
Augusztus 8-án reggel aztán megtörtént a csoda. A csapokból melegvíz folyt. Azt hittem érzéki csalódásnak vagyok részese, de aztán meggyőződhettem, hogy nem csoda, ez a valóság. A hőközpont karbantar-

tása tehát majdnem egy héttel korábban befejeződött.
Balázs Jánossal a távfűtő részleg vezetőjével találkoztva nem hagytam ki a dicséret szavakat.
– Gratulálok. Ez férfimunka volt – szavakkal köszöntöttem.
– Köszönöm az elismerést munkatársaim nevében is. Az az igazság, hogy sikerült jól megszervezni a felújítást. A gőzkazánokban a hőcserélő csőcserét folyamatosan hajtottuk végre, így hosszabb ideig nem kellett leállnunk. Jó a kollektívánk, s a szakmai rutinunk is évről-évre nő. Nálunk csak természetes fluktuáció van, azaz csak a nyugdíjazás miatt távoznak tőlünk. Eddig csak egy személytől kellett magatartási okok miatt megválni. Ennek köszönhető az, hogy munkánkat jól megtudjuk szervezni. Az elismerés számunkra különösen azért jelent dupla örömet, mert a téli időszakban rajtunk kívülálló okok miatt elég sok vitánk szokott lenni a fogyasztókkal – fejezte be nyilatkozatát Balázs János a hőközpont vezetője.
„-is is-”

Tóth Istvánné képviselő kérésére közöljük

Őnök a Halasi Tükör korábbi számában olvashatták a Magyar Demokrata Fórum hozzám intézett nyílt levelét, és a válaszat.
Kérem a T. Szerkesztőseget, hogy parlamenti felszólalásomat és válaszatot egymás mellett jelentessék meg, így az Önök bölcs döntésére bízom és kérem, véleményezzék felszólalásomat és válaszatot.
A parlamenti jegyzőkönyv fénymásolata elé magyarázat: az előző hozzászóló mondta: ő mindig kap mikrofont, de vizet nem. Ez egy kedélyes megjegyzés volt, én azért mondtam, hogy vizet nem kérek – de amikor meghozták, azt megköszöntem.

